

சீ ரியலுக்கும், சினிமாவிற்கும், சந்தை இலக்கியத்திற்கும் எதிரானவர்களாக தங்களைச் சித்தரித்துக் கொள்ளுகிறார்கள், சிற்றிலக்கியவாதிகள். இவர்கள் இலக்கியத்தில் தடேமும் புதுமகைக்கும், ஜீன்ஸ் போட்ட சட்டைப் பணிகள் ஸ்பென்சர் பிளாசா சரூப்புக் கடையில் தடேமும் புதுமகைக்கும் சாரத்தில் வறோபாடு இல்லை. இலக்கிய மடேட்டிமையின் நுகர்வுப் பசியும், மடேட்டுக் குடியின் நுகர்வு வறியும் தோற்றுவிக்கும் படபைப்பு - கழிவு.

கம்யூனிசத்தின் தோல்வியை மிகக் குதூகலமாகக் கொண்டாடும் மூதலாளித்துவ எழுத்தாளர்கள் கட்ட ரசியாவிலும் சீனாவிலும் மக்களுக்கு உணவு, உடை, வீடு, சுகாதாரம், கல்வி போன்ற அடிப்படதைத் தவேகைகள் நிறைவு செய்யப்படவில்லை என்றோ, அதனால்தான் மக்கள் சோசலிசத்தைக் கைகழுவி விட்டார்கள் என்றோ கருவதில்லை.

“வறும் அடிப்படதைத் தவேகைகளைக் கொண்டு மட்டும் திருப்தியடைவதற்கு மனிதன் என்ன மிருகமா? அமெரிக்கா, ஐரோப்பாவைப் பாருங்கள்...! விதவிதமான உணவு வகைகள், அன்றாடம் மாறும் ரசனகைக்கேற்ற உடைகள், புதுப்புது வடிவிலான கட்டிடங்கள், திரைப்படங்கள், களேக்கைகள், மதுபானங்கள், குளிர்பானங்கள், விதவிதமான நுகர்பொருட்கள்... என்று வாழ்க்கைத்தரம் பரிதும் “மூன்னே” விட்டது. ரசியா, சீனாவில் இத்தகைய “மூன்னேற்றம்” இல்லை.”

“மனிதனின் விதவிதமான தவேகைகளை எல்லாம் நிறைவு செய்கின்ற, அங்கீகரிக்கின்ற அமெரிக்கா, ஐரோப்பிய நாடுகளைப் பற்றி சீனா, ரசிய மக்களுக்கு எதுவும் தெரியாது. அது அவர்களுக்குத் தெரியவரும்போது அங்கே சோசலிசம் தானே வீழ்ந்துவிடும்” எனப் பதுதான் மூதலாளித்துவ எழுத்தாளர்களின் முக்கியமான பிரச்சாரமாக இருந்தது.

ஆ: அந்த வறுமையைப் பார்த்தபோது உங்களுக்கு என்ன தோன்றியது?

அ: ஒருவித நிம்மதி.

ஆ: நிம்மதியா? அடக்கடவுளே. எனக்குத் தெரிந்தவரை வறுமனை, ஏழ்மனை என்று சன்னாலச் சீ ரழிவும், விரகதியும் தான். அதபெப்பி உங்களுக்கு மட்டும் நிம்மதியாக இருந்தது?

அ: ஆமாம் , நிம்மதியாகத்தான் இருந்தது. நான் அப்படித்தான் உணர்ந்தனே . தனது சொந்த மன உணர்வுகளைக் கூட ஒரு மனிதனால் புரிந்து கொள்ள முடியாதா என்ன? சீனாவில் இருந்த வரன எனக்கு அப்படித்தான் இருந்தது. அதப்பி என்று நீங்கள் கேட்கலாம் . அதைப் பற்றி அப்போது நான் யோசிக்கவில்லை. இப்போது வணைமூமானால் கொஞ்சம் யோசித்துப் பதில் சொல்ல முயற்சி செய்கிறேன் .

ஆ: மறே கத்திய நாட்களில் வறுமனை நிம்மதி உணர்வதைத் தோற்றுவிப்பதில்லை. மாறாக, அடக்கப்படும் உணர்வையும் அதற்கு எதிராகக் கலக உணர்வையும் தான், தோற்றுவிக்கிறது. உதாரணத்திற்கு அமெரிக்க நீக்ரோக்களைப் பாருங்கள். கபோபம் வந்தால் அவர்களின் சரேயையே எரித்து விடுவார்கள்.

---

8 / 15

Written by

Wednesday, 12 November 2008 06:30 - Last Updated Wednesday, 12 November 2008 06:35

ஆ: என்ன சொல்கிறீர்கள் நீங்கள்?

அ: நுகர்வோன் எனப்படுபவன் ஒரு சாக்கடனை என்கிறேன். வாயும், குடலும், மலத்துவாரமும் மட்டுமே கொண்ட ஒரு உயிரினம் என்கிறேன். இத்தகைய உயிரினங்கள் வறேறொன்றும் சயிவதில்லை; தின்னும், சரிக்கும், கழிக்கும்.

ஆ: அப்படிப் பார்த்தால் கால்கட்டை வாங்கும் சீன நுகர்வோனும் ஒரு சாக்கடனானதே?

அ: இல்லை. ஒரு முக்கிய வேறுபாடு இருக்கிறது. பொருளை நுகர்வதனால் மட்டுமே நுகர்வோனை நான் சாக்கடனை என்று அழைக்கவில்லை; நுகர்வதுதான் தன்னுடைய பணி என்று சில உயிரினங்களைப் போல் அவனும் கருதுகிறான். அதனால்தான் அவன் சாக்கடனை. ஆனால், பாவம் ஒரு சீனன் அப்படியில்லை. தான் அம்மணமாக இருக்கக் கூடாது என்ற காரணத்திற்காக மட்டுமே அவன் உடலை அணிகிறான். சூரூக்கமாகச் சொன்னால் நுகர்பவன் என்பவனோ எதை வேண்டுமானாலும் நுகரத் தயாராக இருக்கிறான் - ஒரு மண்புழுவைப் போல். அது தன் குடல் வழியாக எப்பிப்பட்ட மண்ணையும் அனுப்பத் தயாராக இருக்கிறது.

ஆ: சதே, நுகர் பவன் புழுவைப் போன்றவன் என்றா சொல்கிறீர்கள்?

அ: சாக் கடகைக் குழாய் , பூழ்ம என ற்லெ லாம ற்நான் சொல் வது உங் களாக் குச் சங் கடமாக இரூந் தால் , வறூவிதமாகச் சொல் கிறனே . உற புத் திக் கும் நுகர் தலுக் கும் இடயைடே விடுபட் ட ஓர் இண்பைப் பே நுகர் பவன் . அது மனித இண்பைப் பு - இரூந் தாலும் அது வறும் இண்பைப் புதான் . அதற் கு மலே ஓன் றுமில் லை. அத்பேலோ, நுகர் தலுக் கும் உற புத் திக் கும் உள் ள இண்பைப் புதான் உற புத் தியாளன் . உற புத் தியாளனும் நுகர் பவனும் ஓரே மணப் பூழ்வின முன் பகுதியும் , பின் பகுதியுமாக அமகிறார் கள் .

ஆ: உற்பத்தியாளனும், நுகர்பவனும் தவிர வறே ஒன்றுமே இல்லையா? ஒரு மருத்துவன், ஒரு கலஞ்சன், ஒரு தொழிலாளி, ஒரு விவசாயி என்று சொல்ல எதுவுமேயில்லையா அவர்கள் வறெுமனே உற்பத்தியாளனும், நுகர்பவனும் மட்டும் தானா?

அ: “உற்பத்தி”, “நுகர்தல்” என்ற சொற்கள் எல்லாவிதமான பொருள்களின் உற்பத்தியையும் அவற்றின் விற்பனையையும் சம்பந்தப்படுத்துதல்தான் - அது மிகமிக உன்னதமானதாக, அதி அற்புதமானதாக இருந்தாலும் சரி.

ஆ: அப் படியிநெ றால் மறே கத் திய மனிதன் , உற் பத் தி சயெ வதயைம் , நுகர்தலயைம் தவிர வறேகெயைம் சிந் திக் காதவன் என்கிறீ ர்களோ?

---

13 / 15

ஆ: சரி, உற்பத்தி செய்வது, நுகர்வது... இந்த இரூ நடவடிக்கைகளின் வாயிலாக மட்டுமே ஒரு மனிதன் தன்னை வளரிப்படுத்துகிறான் என்று சொல்ல இயலுமா?

அ: தொழில்துறை நாகரீ கம் என்பதே கழிவுத் தன்மை கொண்டதுதான் என்று நான் ஏற்கெனவே சொன்னேன். அதன் மூபிவு கழிவுதான். தனது கழிவை வளியேற்றும் ஒரு மனிதனின் நடவடிக் கையை நாம் என்னவென்று அழகைக் கலாம்? தன்னை வளியப் படுத் திக் கொள் வதாகச் சொல்லலாமா?

ஆ: இல்லலை. அப் பபிச் சொல்ல முடியாது. தன்னை ஆசுவாசப்படுத்துதிக் கொள்கிறான் என்று வணை டுமானால் சொல்லலாம்.

அ: சரி. அவன் தன்னை ஆசுவாசப்படுத்திக் கொள்கிறான். அதாவது மறுபடியும் நுகர்வதற்குத் தன்னதைத் தயார்படுத்திக் கொள்கிறான். இங்கே ஆசுவாசம் என்பதே கழிவடைவ்வென்பதும் நடவடிக் கதைதான். இன்னொருபுறம் அதீதமாக உற்பத்தி செய்கின்ற, அதீதமாக நுகர்கின்ற மனிதனும் இருக்கிறான் - அவனுக்கு அஜீரணம் ஏற்படுகிறது. அதற்கோ நம்மிடம் பதேதிமாதிரி தயாராக இருக்கிறது - வறோவார்த்தையில் சொன்னால் போர்.

15 / 15